

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1542/06
27.12.2006. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Ljubice Milutinović, Sofije Vagner-Ličenoski, Ljiljane Ivković-Jovanović i Nadežde Radević, članova veća, u parnici tužioca AA, koga zastupaju AB i AV, advokati, protiv tuženog DD "BB", radi poništaja odluke o prestanku radnog odnosa i vraćanja na rad, odlučujući o reviziji tužioca, izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Novom Sadu, Gž. 4192/2005 od 06.04.2006. godine, u sednici veća održanoj 27.12.2006. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca, izjavljena protiv rešenja Okružnog suda u Novom Sadu, Gž. 4192/2005 od 06.04.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Okružnog suda u Novom Sadu, Gž. 4192/2005 od 06.04.2006. godine odbijena je žalba tužioca i potvrđeno rešenje Opštinskog suda u Novom Sadu, P. 7992/02 od 17.02.2005. godine u stavu prvom izreke, kojim je tužba odbačena kao neblagovremena.

Protiv rešenja Okružnog suda u Novom Sadu, tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. u vezi sa članom 491. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS" broj 125 od 22.11.2004. godine), Vrhovni sud je našao da je revizija tužioca neosnovana.

Nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 361.stav 2. tačka 9. Zakona o parničnom postupku, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti. Na konkretne bitne povrede odredaba parničnog postupka tužilac u reviziji nije ukazao.

Tužena je podnela odgovor na reviziju.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužilac je 10.09.1999. godine podneo tužbu Opštinskom sudu u Temerinu, radi poništaja rešenja tužene DD "VV" broj 85/99 od 22.08.1999. godine, a 20.02.2004. godine preinačio tužbu tako što je pored ovog postavio i zahtev za poništaj rešenja broj 85/99 od 25.08.1999. godine, koje je doneo tuženi DD "BB", pravni sledbenik DD "VV". Tužilac je 25.08.1999. godine od zaposlene na administrativnim poslovima GG primio primerak rešenja o prestanku radnog odnosa, ali je odbio da svojim potpisom potvrdi prijem rešenja, a zaposlena GG je na primerku rešenja koje je ostalo kod tuženog napisala da je tuženi 25.08.1999. godine odbio da potpiše prijem ovog rešenja pa mu iz tog razloga isto nije dostavljeno poštom. Navedeni primerak rešenja tužilac je predao advokatu AB 27.08.1999. godine, koji je na tom rešenju napisao taj datum kao dan prijema rešenja, a ispod njega napisao rok za podnošenje tužbe 10.09.1999. godine. Tuženi je 07.10.1999. godine doneo rešenje broj 85-1/99, kojim je dopunio rešenje broj 85/99 od 25.08.1999. godine, koje je tužilac odbio da primi, pa mu je to rešenje dostavljeno preporučenom pošiljkom 07.10.1999. godine.

Nižestepeni sudovi su pravilno zaključili da je tužba tužioca neblagovremena.

Prema odredbi člana 114. Zakona o radnim odnosima Republike Srbije ("Službeni glasnik RS" broj 55/96), zaposleni koji nije zadovoljan otkazom ugovora o radu odnosno konačnim rešenjem nadležnog organa kojim je odlučeno o njegovom pravu, obavezi ili odgovornosti, ima pravo da pokrene spor kod nadležnog suda radi zaštite svojih prava u roku od 15 dana od dana dostavljanja otkaza ugovora o radu, odnosno rešenja. Konačno rešenje u smislu stava 1. ovog člana je rešenje direktora doneto u prvom stepenu, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

Pravilnom primenom navedenih odredbi Zakona o radnim odnosima nižestepeni sudovi su pravilno zaključili da je tužba podneta 10.09.1999. godine radi poništaja rešenja tuženog broj 85/99 od 25.08.1999. godine neblagovremena, a u smislu člana 114. Zakona o radnim odnosima, jer je podneta posle proteka roka od 15 dana od dana dostavljanja rešenja tužiocu, s obzirom na to da je tužilac ovo rešenje primio 25.08.1999. godine, pa je poslednji dan roka za podnošenje tužbe bio 09.09.1999. godine.

Neosnovani su revizijski navodi da je dostava rešenja o prestanku radnog odnosa tužiocu neuredna, pa da je stoga tužba izjavljena blagovremeno. Ovo iz razloga što su nižestepeni sudovi utvrdili da je tužilac primio rešenje o prestanku radnog odnosa 25.08.1999. godine, a odbio da svojim potpisom potvrdi prijem, što je na primerku rešenja koji je ostao kod tuženog konstatovala zaposlena, koja mu je rešenje uručila pa je takva dostava uredna.

Ostalim navodima revizije pobija se utvrđeno činjenično stanje, što ne može biti revizijski razlog u smislu člana

398.stav 2. Zakona o parničnom postupku.

Iz iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je na osnovu člana 405.stav 1. Zakona o parničnom postupku odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dlj.